

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jacobi Sadoleti Card. Et Episcopi Carpentoractensis Viri
Disertissimi, Opera quæ exstant omnia**

Sadoleto, Jacopo

[Francofurti], 1607

III. Iac. Sadolet. Episc. Carp. Petro Bembo S.P.D.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69244](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69244)

IAC. SADOLET. EPISC. CARP. PETRO
Bembo S. P. D.

DIv est, quod desideramus inter nos miscere literas: neque enim inueteratae amicitiae tanta coniunctio, talem operam ullam, aut oblectamentum requirebat. Alia porro non fuerunt, de quibus esset opus alterum nostrum ab altero certior fieri. Sed cum tu in ocio atque literis assiduus esses, ego maximis Romae curis & sollicitudinibus impedire, in longe dispari conditione vitae, pari tamen benevolentia inter nos iuncti semper fuimus. Nunc autem, postquam Dei immortalis admirabili beneficio ex illis turbulentis fluctibus me evolutum, & ad portum ociumque traductum, ea excepta vita quam maximè semper appetueram: non existimaui nostra necessitudine, aut ipso tempore alienum esse, aliquid ad te litterarum dare: praesertim cum tu mihi idoneam ad scribendum occasionem praebuisses. Cognoui enim ex Bini nostri literis, quas ille ad me Venetiis misit, vigere apud te benevolentiam mei absentis, & memoriam amicitiae nostrae cum fide conservari: cum is se ad te visendum accessisse, aliquotque horas consumpsisse tecum sermonibus suavissimis confirmet: ea quae de te praedicet, quae & tuis plurimis maximisque virtutibus, & meo perpetuo de te iudicio consentanea sunt. Ac mihi quidem quod intelligo me amari abs te, non tam novum nunc quidem, quam semper gratum atque optatum accidit. Quod vero erga Binum ipsum egregia humanitate usus es: eique & operam, & studium, & auctoritatem tuam detulisti, quodque hoc etiam prolixius causa mea fecisti: de eo habeo tibi magnam gratiam. Certè enim is & diligitur à me, & per se dignus ipse est, quem tu quoque diligas: est enim summa modestia, & summa probitate praeditus: doctus praeterea, & elegans, & cum laude versatus in utroque genere scribendi. Sed hoc tu facile pro tuo singulari ingenio percipere per te potes. De me autem ipso si cupis nosse qui noster status sit: Ego Carpentora acti habito, quo venit ante diem V. Nonas Maias, id tandem assecutus, quod & meae quietis causa tamò antè optaveram, & Deo immortalis iam diu debueram. Locus ipse ab omni terrore & tumultu liber: hominum secunda in nos voluntas: ocij iam non spes, neque desiderium, sed certa, & haud dubia possessio. Denique omnia eiusmodi, ut planè me in limine positum beatae vitae fuerim arbitraturus, nisi ad mea privata incommoda Reipublicae calamitas quoque tanta accessisset. Nam quod ego fortunis omnibus spoliatus, tanquam naufragio facto, nudus ad litus evaserim: non tam graue mihi quidem est, iam vsu & ratione edo-

Et, secunda esse fortiter vulnera fortunæ (et si quod fuit gravissi-
 mum, sibi quoque meam eandem calamitatem subierunt) quam au-
 ditæ vrbem omnium nobilissimam, domiciliū Imperii ac digni-
 tatis sedem & patriam omnium nostrum, ita captam ac direptam:
 clades, caedes, strages tot, tamque inauditas, ab hoste immani &
 impio fuisse factas. In quibus & Pont. Max. quem ego incredibi-
 liter amo, indigni calus: & multorum præterea charissimorum
 atque amicissimorum hominum mortes & exilia: me vehementer
 perturbant. In quo angore animi etsi ea requiro ex studiis do-
 ctæ doloris solatia, quæ mihi adiumento & levationi esse pos-
 sunt, haud ita multum usque adhuc profectum est. Omne enim
 medicinam vincit dolor: nec sic possum studere constanti,
 ut abuliscar humanitatis. Sed hæc Deus viderit: cui me totum
 admi. Ego si ab his difficultatibus quæ me plurimæ præmunt,
 & ab omni parte circumstantur, respirare aliquando cœpero: effi-
 ciam profectus, ut aliquis studiorum meorum & oculi fructus ap-
 paret, in quo præclaram tuam voluntatem imitabor: ingenium
 & facultatem non assequar. De omnibus autem scito tuam iudi-
 cationem fore. Vale, & nos dilige. Nauagerio tuo, & M. Antonio
 Michaeli nostro, Nigro, duobus Teupulis, cæterisque amicis
 (sunt enim verique nostrum semper communes) plurimam meis
 verbis salutem dic. Carpentor. III. Non. Nouemb. M.D.XXVII.

IV.

IAC. SADOLETYS EPISC. CARPENT.

Petro Bembo, S. P. D.

Non mirari, si & mea, & tua expectatione serius, meas hæc
 Nee dedi, ad tuas amicissimè atque humanissimè scriptas li-
 teras: morbo impeditus satisfacere officio non potui: quo tamè
 levati iam videor. Itaque ut primum facultatem nactus sum, non
 commisi, ut desiderares à me hoc officium: vel ego potius ut de-
 siderarem. Mito enim studio tenebar respondendi tibi: cum usque
 eo accuratè, & suaviter mihi rescripisses, ut omnem amorem tu-
 um erga me in illis planè liceret intueri liceret. Nam & iucun-
 dum memoriam vetustæ inter nos benevolentia declarabant: &
 societatem doloris eius, quem ex communis Reipub. calamitati-
 bus uterque nostrum suscepisset: & quod maximè tua virtute &
 prudentia dignum erat, levationem à molestiis, quam & tu adhi-
 besces, & mihi ipsi censeres esse adhibendam. Quorum alterum
 monueri animi & misericordis, commoveri aliorum miseris: al-
 terum etiam sapiens, si quid ad te priuatim iactura perueniat,
 sine adhibere ea solatia, quæ ad continentium animum in offi-
 cio, apta esse videantur. Itaque ego, etsi mea sponte non admo-
 dum

A 3